

и зашто ты всадски человекъ,
правиши себе Бога.

34 Отговори имъ Исусъ: не
е ли писано въ башіатъ законъ:
азъ рекоухъ, вые сте богове.

35 Яко оныя нарече когове,
камъ които слово то Божіе быде:
и не може да се развали писаніе то.

36 Томъва ли когото Отецъ
всвати, и прати въ миръ, вые
говорите, хъланши Бога: зашто
рекоухъ: че самъ Сынъ Божій азъ.

37 Яко не творимъ дѣла та
на Отца моего, не фащайте ми
вѣра:

38 Яко ли ги творимъ, ако
мене не вѣрввате, на дѣла та
мой вѣрввайте: да познаете, и
да по вѣрввате, защо Отецъ е въ
мене, и азъ самъ въ него.

39 Яскаха прочее пакъ да го
фанатъ: но той излѣзе отъ рж-
це те имъ.

40 И отиде пакъ одонатъ Юр-
дана: на онова мѣсто, гдѣто
Іваннъ перво крещаваше и вст-
тана тамъ.

41 И мнозина дойдоха при се-
го, и говореха: защо Іваннъ оу-
во ни едно чъдо не сотвори, а
сичко што рече Іваннъ за него,
истинно беше.

42 И мнозина повѣроваха въ
него тамъ.

ГЛІВЯ 11.

И беше нѣкой воленъ Лазарь
отъ Виланія, отъ село то Ма-
ринно и на сестра и Марѡа.

2 Я Маріа беше която беше
помазала Господа съ миро, и
отрила съ косы те си ноге те мѡ
на която братъ Лазарь беше ко-
ленъ.

3 Пратиха прочее сестры те
мѡ до негъ, и говореха: Господи,
ето, оный когото ты любиши,
воленъ е.

4 Я Исусъ като чѡ (това), ре-
че: таа волестъ не е на смертъ
но на слава Божія: да се просла-
ви Сынъ Божій съ неа.

5 И вкычаше Исусъ Марѡа,
и сестра и на Лазарѡа.

6 Като чѡ прочее че е коленъ,
тогава седе на онова мѣсто, гдѣ-
то, беше два дни.

7 По това послѣ рече на оу-
ченицы те си: да идеме паки во
Ісдеа.

8 Рекоха мѡ оученицы те мѡ:
оучителю, малко по на предъ ис-
каха Ісдее те да те оубіятъ съ
каменкѣ: и пакъ ли отивашъ та-
мъ;

9 Я Исусъ отговори: не са
ли дванадесатъ часи въ деньатъ
който ходи деня не щеда се пре-
пне, зашто види свѣтлость та
на тоа свѣтъ.

10 Който облаче ходи ношѡа,
ще да се препне, зашто нема
свѣтлость въ себе си.

11 Тіа (словеса) изговори: и
по това послѣ рече имъ: Лазарь
нашій пріатель е заспалъ: но да
идемъ да го совъдимъ.

12 Я оученицы те мѡ рекоха: